

Despre cei care întârzie

Despre cei care întârzie

Sunteți de acord că nu-ți trebuie o mare cantitate de efort pentru a căpăta obișnuința de a întârzia. Lasă ca timpul stabilit de întâlnire al adunărilor să-ți devină indiferent pentru puțin și vei deveni pe nesimțite, dar rapid, eficient în aceea artă neplăcută de a fi totdeauna în întârziere. Atunci când întârzii cinci minute fără să-ți pară rău, va fi un pas scurt și ușor la zece minute, iar apoi la 15 minute. În felul acesta vei continua declinul de la punctualitate și nu vei fi deranjat în auto mulțumirea de sine nici măcar când vei observa că ai ajuns tocmai la timp pentru a auzi pronunțarea binecuvântărilor finale.

Pentru a preîntâmpina neînțelegerea este bine să menționez de la început că sunt persoane incapabile să evite să întârzie. Asemenea persoane trebuie să dea mai degrabă compătimite decât judecate. Trebuie să sperăm că nu se vor obișnui cu nenorocirea lor într-atât încât să nu devină niciodată o mare problemă pentru ei.

Cu toate acestea dacă vreunul dintre voi, cei cărora mă adresez, nu poate face nimic pentru a nu mai întârzia, încercați măcar s-o faceți cum trebuie. Unele persoane par să treacă cu vederea în întregime, că într-o asemenea ocazie deplorabilă există o anumită etichetă la care ar trebui să luăm aminte. Ei intră pe ușă, trântind-o după ei, și pășesc împiedicându-se spre locurile lor, lovind genunchi și coate pe măsură ce trec. Și faptul că în sfârșit și-au ocupat locul este anunțat tuturor celor prezenți prin doborârea pe jos a unei Biblii sau a unei cărți de cântări. Acest comportament este șocant.

Nu vreau să presupun că cei care fac un astfel de lucru îl fac cu intenția expresă de a-i deranja pe ceilalți, și pentru a face din întârzierea lor un lucru mai evident decât ar părea. Nu, asemenea lucruri sunt făcute din neatenție. Ei nu iau în calcul cât îi afectează pe ceilalți nepăsarea lor. Ar trebui să ia aminte la următorul lucru: “aici sunt persoane adunate împreună, conduse de Duhul Lui Dumnezeu în meditație la lucruri cerești și divine, și dacă nu sunt atent îi voi deranja, și îi voi face să gândească: fratele Leneș sau sora Moșmondită au întârziat din nou; un asemenea gând nu-i va ajuta în meditația lor”.

Dar mai există o perspectivă chiar mai serioasă decât aceasta. Domnul este prezent în asemenea ocazii, iar El este totdeauna prezent la timpul stabilit. Gândul la un asemenea lucru va grăbi cu siguranță pașii tăi, dacă-i va grăbi ceva, pentru a fi prezent la începutul întâlnirii, și, mai mult chiar să te faci să fii mai delicat în felul în care intri, mai ales când nu ești punctual.

Încerci oare vreodată să corectezi obiceiul pe care-l ai de a întârzia? Un plan bun este să te hotărăști să vii mai devreme. Evreii nu aveau voie să dea unei persoane mai mult de 40 de lovituri (Deut 25:31). Practica lor era să dea 40 fără una (2 Cor. 11 :24), ca nu cumva greșind la numărătoare să dea o lovitură în plus peste limită. Dacă te-ai strădui să vii 5 sau 10 minute mai devreme, atunci să fii sigur că nu vei fi niciodată în întârziere.

Nu, nu cred că vei fi punctual locuind lângă sala de adunare. Cu siguranță nu toți pot locui atât de aproape, astfel încât o asemenea sugestie să poată fi îndeplinită de toți. Persoane cu mai mare experiență decât mine mi-au spus, și ei știu mai bine ce spun despre un asemenea subiect, că cei care locuiesc cel mai departe de obicei vin primii, iar cei care stau aproape vin ultimii. Personal nu sunt însă în posesia unui număr suficient de statistici de încredere pentru a emite o regulă despre acest subiect.

Cu toate acestea vreau să spun că, în opinia mea, cauza obiceiului de a întârzia nu este distanța la care casa unei persoane se află față de adunare, ci distanța la care se află inima lui. Poți să locuiești la 100 de metri dar nu vei veni mai devreme din această cauză dacă afecțiunile tale sunt la mii de metri depărtare. Ai nevoie de ceva din duhul psalmistului care a spus : ‘Sufletul meu dorește și chiar tânjește după curțile Domnului’(Psalmul 84:2)

Ești și tu unul din aceia care spun că nu știu ce să facă atunci când vin așa devreme? Crezi că este așa o pierdere de timp să vii atât de devreme înaintea celorlalți ?! Ei bine, mă surprinzi. Un asemenea limbaj arată că știi puțin care este scopul strângerii noastre împreună. Trebuie să realizezi că nu este de nici-un folos pentru credincioși să fie împreună fără a simți prezența Domnului. El este Cel care prin Duhul conferă binecuvântarea. Nu este oare potrivit ca tu să fii acolo cu sufletul pregătit și cu trupul prezent pentru a o primi ? Nu este oare mai bine, dacă aș putea să spun cu toată reverența, ca tu să-L aștepti pe Domnul și nu El să te aștepte pe tine?

Există un pasaj în Evanghelia după Luca care vorbește despre Domnul traversând lacul Ghenezaret cu o anume ocazie și citim: “Și a fost că, atunci când S-a întors Isus, mulțimea L-a primit cu bucurie, pentru că toți Îl așteptau.” Ești oare și tu într-o asemenea atitudine de duh atunci când vii la adunare astfel încât să-L primești cu bucurie? Greu de crezut, dacă te-ai repezit înăuntru tulburat, pentru că ai întârziat.

Mai este un motiv. Nu vreau însă să mai spun nimic, deocamdată, despre acest subiect.